

KPO – racing minutes (winter edition) – MS cyklistů v běhu na lyžích

Na konci minulé reportáže jsme zmínili dilema vyplývající z kolize dvou termínů a to Orlického maratonu zařazeného do laufařské série Ski-tour a cyklistického mistrovství světa v běhu na lyžích konajícího se v Krušných horách. Rozhodnutí padlo nakonec ve prospěch závodu cyklistického, přeci jen jsa členem cyklistického klubu je potřeba příslušně reprezentovat. Počasí je tentokrát ve znamení oblevy, která si v Krušných horách vybrala krutou daň a stav závodních tratí byl žalostný. Po ránu led, který se na sluníčku postupně měnil v jarní firm, do kterého se propadaly hůlky. Ale trať měli všichni stejnou. Dalším faktorem byl prudký vítr, který především v otevřených pasážích ztrpčoval živost snad každému účastníkovi.

Ještě než se pustíme do popisu vývoje závode, pojďme se nejdříve zastavit a porovnejme loňský a letošní ročník. Když ponecháme stranou počasí a sněhovou situaci, tak největším rozdílem byla konkurence na startu. Loni závod termínově nekolikdoval s jiným a na startovní čáře se tedy sešla o něco lepší konkurence. Loni počet závodníků překročil 100, letos „jen“ asi 80. Ze známých osobností středočeské amatérské cyklistiky zmiňme Igora Kubína (CSK Markus) a Ladislava Fabišovského (Sparta Cycling), nikoho dalšího známého jsem na startu nezaznamenal. Závodu se samozřejmě účastnili i necyklisti a přijelo pár „laufařů“ solidní výkonnosti.

No jak to vypadalo na startu. Stavím se včas do první řady a hned po startu si vybojuji solidní druhou pozici za Tomášem Charvátem (TJ Kajak Děčín). Tomáš jede rozumné tempo proti větru a jede hodně pěkně. Na rozdíl od závodů v Polsku to nikdo „nenapálil“ a jede se rozumně což mi vyhovuje.

Po startu trať mírně klesá a jedeme takové první zahřívací kolečko na stadion a až pak se pouštíme na hlavní okruh. Zhruba kilometr po startu nám ve stoupání nastupuje Fabišovský, ale přede mnou je ještě Charvát, který si jede svoje a na nástup nereaguje. Vydat se za uprchlíkem znamenalo v tu chvíli předjet závodníka před sebou a zrychlit tak, abych po nájezdu na stadion měl kontakt a v protivětru

ušetřil síly. Okamžitě se rozhoduju uprchlíka nestíhat, protože vím, že Fabišovský je skvělý lyžař a zvolil jsem možnost „bud mu dojde, nebo ho prostě nedáme“ a držel se ve skupině. Ve sjezdu na stadion jedu raději opatrně a pár metrů ztrácím ale hned se zase vracím do skupiny. Situace je tedy následující: Fabišovský v úniku a cca. 20 sekund za ním Charvát, Šmíd (Loučná 956), Černý (KPO), Železný (LK Škoda Plzeň) a Tríska (LBS Patria Direct). Závodníkovi Děčínského kajaku očividně vyhovuje jet na první pozici tempo protože se nechává vystřídat až po relativně dlouhé době a to jedeme v protivětru. První část závodu vede z kopce k Flájské přehradě. V jediném stoupání v této partii trati zkusím po odstředění nastoupit, odskakuji soupeřům a jedu tempo. Po chvíli mě ale dojíždějí. Následuje už jen sjezd k přehradě, kde ale nastává další důležitý moment závodu – ze skupiny se odpoutává Šmíd a odjíždí. Nevím, jestli to bylo tím, že mu jely lépe lyže, nebo jestli byl těžší. Zůstáváme tedy čtyři a na špici se opět usazuje Charvát, který jede svoje tempo a nesnaží se dalšího uprchlíka dojíždět. Za přehradou začínáme stoupat zpět na stadion a nastává další klíčový okamžik závodu. V jednu chvíli mi připadá, že Charvát jede až moc volně, jdu tedy do stopy, předjíždím ho a rozjedu do kopce svižné tempo. V podstatě celou hlavní část stoupání jedu 1-1 a když se ohlédnu tak vidím, že už za sebou nikoho nevidím :o). Je mi jasné, že teď to až do cíle bude hodně bolet. Samozřejmě iniciální zrychlení a následné vyšší tempo sebere část síly a je zřejmé že mě skupinka pronásledovatelů v čele se strojově jedoucím Charvátem bude stahovat. Jedu tedy stále tempo, trať najetou nemám, takže nevím, kolik mi ještě zbývá. V jednu chvíli se ohlédnu a vidím soupeře za sebou, což mi trochu podkopává morálku, ale bylo to v kopci, takže časový odstup byl mnohem větší než vzdálenost mezi skupinkou pronásledovatelů a mnou. Po nájezdu na stadion jedeme chvíli po větru a když se ohlédnu, tak vidím, že náskok mám a že mě tedy nedojedou. Nic ale nevypouštím a jedu dokud nejsem na čáře. Považte sami, na Charváta mám v cíli náskok jen slabých 9 vteřin. Ono totiž nebylo nic jistého – Fabišovský jel letos už také třicátníky a o Šmídovi jsem nevěděl, že jede čtyřicátníky, takže se nedalo kalkulovat s „jistou“ bednou. A tak

to má asi být. Závodit by se mělo do posledních metrů a ne vypouštět a kalkulovat s tím, že „stejně budu v kategorii na bedně“. V cíli tedy Fabišovský, Šmíd, Černý. Ve třicátnících Fabišovský, Černý a Charvát.

A jaké bude resumé. Forma rozhodně letos je, na Fabišovského ovšem nestačila, to je jasné. Ale aspoň zbývá motivace na příští rok. Tričko „Mistr světa cyklista v běhu na lyžích“, které připravil pořadatel pro prvního cyklistu v každé kategorii je moc pěkné a ve sbírce sportovních trofejí by se vyjímalo.

Tolik tedy reportáž z letošního Mistrovství cyklistů v běhu na lyžích. A co bude příště? V sobotu se běží Karlův běh, který je letos zařazen jako partnerský závod elitní evropské série Euroloppet.

Vítek, KPO.

výsledky:

http://www.klmost.cz/ostatni/11/110205_MS/vysledky_MS_DI.Louka_11_ABS.htm